

מדריך לכשרות

עלון יומי להתאחדות הקהילות

יום המישי | כה אייר | פרשת בחוקותי

כולל תשובות מכתבים ובירורים
בענין כשרות המאכלים והבשר

שנת התשע"ה

נתייסד בארה"ב בחודש אדר-ניסן ה'תשל"ד משנה א' קונטרס א' (כרך א')
עד חודש אדר-ניסן ה'תשנ"ח - שנה ח' קונטרס מ' (כרך ח'),
וכעת מתחדשים וממשיכים בעזוהי"ת בעלון יומי לכל ימות השנה

גלון מס' 232

דבר המערכת (בהמשכים)

ההיתר והן מצד התגשמות האדם ע"י בשר תאוה בימות החול (כמבואר בכתבי האריז"ל ע"ש ותראה כי הדברים מבהילים) וגם בדרכי הרפואה מרויח במאה אחוזים לפי עדות הרופאים (ע"י בסמוך שם ותראה - המו"ל).

-יג-

קישויים בבשר מנוקה מחלב

המעיין בספרי הפוסקים (אמר המו"ל-קצת מהם מועתק לעיל) יראה כי לפי תנאי החיים שאנו חיים בו כהיום קשה למאוד שיתקיים ניקור בהשגחה מעולה, אבלאעפ"כ אינו מן הנמנע ורק הרצון נצרך.

לדברי הפוסקים יש צורך וגם מוכרח שיהי' המנקר ת"ח ירא ד' ובקי בהלכות ניקור מכתב וגם בשימוש מרב אשר ברור שקיבל מומחיותו ממנקר שהעידו עליו גדולים מפורסמים ואחר שלמד די צרכו צריך לקבל כתב מרבו שבקי במלאכת הניקור וראוי לעסוק בה, ואח"כ יקבל כתב קבלה מרב גדול הבקי בעניני ניקור והמסתעף.

צריכין משגיח על המנקר לבדוק אחר מעשיהו וחכמת המשגיח במקצוע ניקור צריך להיות לא פחות מהמנקר עצמו.

אם המשגיח מקבל משכורתו מהקצב או שאר הנוגע בעסק מסחר הבשר אז השגחתו לתוהו יחשב שאימת הקצב עליו, וכמו"כ אם רב המכשיר מקבל משכורת מבעל הבית לכולם נחשב דאימת בעה"ב על רב המכשיר, ואין עצה רק שיקבלו משכורתם ממקורות אחרות שאין להם שייכות להבשר ואשר אין יד בעה"ב נוגע לשם שיוכל להפסיד ממון הרב או המשגיח.

וע"כ לא נשאר עצה אחרת רק להסתפק בבשר עוף ואז ילך לבטח דרכו, ובמנהגי מהר"ם שיי"ק (נדפס בהקדמה לספרו על תרי"ג מצות) כ' שלא אכל בשר בהמה מעולם.

וארשום פליאה נשגבה שלא מצאתי לה פתרון, חולה שי"ב סכנה רח"ל מתיירא מאד מאד שלא יצטרך לאכול ביוה"כ ועושה כל תצדקי להנצל ממנה ע"י דרישה ברופאים אע"פ שהיתר גמור הוא לכו"ע, ואינו יותר מאיסור כרת ואפשר לאכול חצי שיעור, ושלא כדרך הנאתן וכיוצא, ולענין חלב שחמור יותר (כמבואר בתוס' חולין פ"א דאכילה התלוי בזמן קיל מאיסור עצמי לענין אין הקב"ה מביא תקלה) ושומעין טענות וערעורים אוכלין ושותין בטוב לב וסומך על תירוצים שונים ומשונים.

-יד-

עכשיו באנו לסדר מה בין בשר בהמה לבשר עוף וממנו יראו כי הנמנע מבשר בהמה שומר מצוות נפשו ונפש ביתו וניצול מעשירות חששות רציניות. נעשה ע"י צוות שוחטים ומומחים:

המשך בעלון הבא

דבר המערכת

המערכת על תיקון הכשרות

יותר מאלף ספרים וקונטרסים
וקול קורא'ס שיצאו לאור
במשך יובל שנים תשכ"ה-תשע"ה

המזון בהלכה

מכתבים של גדולי ישראל זי"ע,
ולהבחל"ח גדולי ישראל שליט"א
על כשרות הבשר שאנו אוכלים.

מצב הכשרות בימינו

חזקת כשרות של הרבנים המכשירים

מהמתרחש בעולם הכשרות

מאמרים שנכתבו בארצות הברית לפני מאה שנה
בענייני הכשרות

מה אנחנו אוכלים? מי מספק לנו את הבשר?

כתבות מהעיתונים שרוב הבשר שאנחנו אוכלים,
בא מהערבים.

שמע בני עצות לתיקון הכשרות

מכתבים למערכת

ועד הכשרות להתאחדות הקהילות
ארגון המוקדש לתיקון מצב הכשרות
בהשתתפות הרבנים והקהילות ולומדי תורה לשמה

בפיקוח כ"ק האדמו"ר רבי שלום יהודה גרוס

אבדק"ק האלמין שליט"א

מחבר יותר מאלף ספרים על כל יסודי הדת

יותר מאלף ספרים וקונטרסים
וקול קוראים שיצאו לאור
במשך יובל שנים תשכ"ה-תשע"ה

המזון בהלכה

מכתבים של גדולי ישראל זי"ע
ולהבחל"ה גדולי ישראל שליט"א
על כשרות הבשר שאנו אוכלים

וגדוש בבקיות רב ונפלא חכו ממתקים וכלו
מחמדים, בענינים גדולים העומדים ברומו של עולם,
ענין השחיטה כהלכה המקובלת אצלינו מדור דור,
ולמרות עתותי המצומצמות, מערכת הקדש של
השחיטה הכשרה, שכהדר"ג ידידי שליט"א יצא
במלחמת קדש, נגד הפולמוס הנורא שהממשלה שם
רוצה לפגוע בה ביד חזקה, דחקה את זמן מנוחתי
נדדתי שנת מעיני ומעפעי תנומה, ועברתי בכבוד
ראש על כמה פרקים בספרו הנ"ל, ובעיקר בענין
"שחיטה בעמידה" מלמטה למעלה, וכן הולכה
והבאה אחת, ועוד ועוד, וה' ישמרנו מסכנה זו של
שינוי גמור לכשרות השחיטה המקובלת אצלינו מדור
ודור.

והנה אמרו חכמינו ז"ל "אין חכם כבעל הנסיון"
וזה יותר מארבעים שנה בשנת תש"ה כשהייתי
משמש ברבנות בעיר וינה, יצאו אותם הרשעים
ימשי"ו בעלי צעב"ח לפני הממשלה החדשה
בעסטריין אחר המלחמה, על שהרשו לפליטת בית
ישראל דשם לעשות את השחיטה כדין וכדת בלי
הימום מקורם, והשחיטה הכשרה בכל המדינה עמדה
בעת ההוא תחת השגחתי, ואחר השתדליות שונות
אצל אנשי הממשלה עלתה בידינו להכשיל את
הרשעים המעוררים בעלי צעב"ח, ולהעמיד את
מערכת השחיטה הכשרה על תלה. והנה בתוך
הדברים נתברר לנו כי הכמורה הנוצרית ה' מראשי
החובלים לבטל את השחיטה הכשרה, ונזכרתי
במש"כ מרן הגאון"ק בעל דברי חיים זצ"ל (יר"ד ח"א
סי' י"ז) כי בכמה קהלות בארץ לוע"ז אכלו ופטמו
בנו"ט ע"י השו"ב"ם הקלים, גברו עליהם דעות זרות
עד שנאבדו מן הקהל עיי"ש דברים חוצבים להבות
אש, וע"ע בס' חלקת חיים (אות ש' ערך שחיטה) בטעם
שקורין לסכין של שחיטה בשם "חלף" כי עלול
להחליף את השוחט ואת האוכלים משחיטתו שימירו
דתם רח"ל. וב"ה שירדנו לסוף דעתם הטמאה, ויצאנו
במלחמת מצוה נגד המעוררים הרשעים, וחפץ ה'

המשך בעלון הבא

מ"מ יכולין לגזור על מדינה זה ביכולין לעמוד בה. וכ"כ
בחת"ס סי' קכ"ב (שבילי דוד הקדמה לחאו"ח כלל מנהגי הקהילות
או"כ"ג).

י' אין לומר (על תקנה) דאולי לא היתה התקנה עולמית
שכבר נודע שכל תקנה שתקנו גאוני הדור על כל
הדורות תיקנו... דאטו אכשור דרי ואדרבה בזמנינו ודאי
ראוי לגדור (שור"ת שר"מ קמ"א ח"ב סי' מ"ח).

תקנות שונות בשחיטה

פרק ב' ענף א'

שנים שוחטים:

א) תקנה היותר חשובה, היותר נחוצה, והיותר מורגלת
בפי הפוסקים הוא "תקנת שחיטת שני שובי"ם"
שיעמדו שני שוחטים לבדוק הסכין ובעת השחיטה
ישחוט אחד ויסתכל השני וכן לענין בדיקת הריאה,
ושבח להבורא יתברך אשר עזרנו לבאר כל הנאמר
ונשנה בע"ז עד מקום שיד שכלי מגעת ונועדתי לה
מדור מיוחד אשר שמו יקבנו "השגחה על השחיטה
ובדיקה" ושם תמצא הכל.

שו"ב בל יורה:

ב) "אסור לשוחטים להורות הוראה אפילו ביעתא
בכותחא" גם בזה הארכתי קצת ותמצאנו במדור
"הוראת השו"ב".

בדיקת חוץ דוקא - שוחט מראה סכיני וידיעתו פע"א
בחודש לפחות - שוחט מחויב להראות הסכין - שוחט
שרואה דבר שאינו הגון יגיד לב"ד מיד

ג) בפרעשבורג שנת תקט"ו תקנו הני תרי אריוותא
תקנות חזקות קבועות וקיימות ה"ה הגאון ר' משה
חריף זצ"ל - והגאון ר' עקיבא איגר (בעל משנת דרע"ק)
ואלו התקנות:

1) שנים שוחטים (עי' לעיל או"א).

2) השו"ב"ם לא יסמכו לבדוק הריאה בדיקת פנים לבד
כ"א דוקא בהוצאת הריאה חוצה ולמראה עיניו יבדוק
יפה יפה.

3) מחויבים השוחטים לפחות פע"א בחודש בכל חדשי
השנה לבא לפני בד"צ להראות סכינם לחכם, והחכמים
יסתכלו ג"כ בקנקנם שלא שכחו דבר אחד ממשנתם.

4) שוחט שמצא לחבירו ששחט שום דבר הצריך שחיטה
בבית או ברחוב ואומר לו הראיני סכינך מחויב השוחט
להראות לו סכיניו ואל יסרב באותו שעה.

5) באם יראה שוחט בחבירו דבר שאינו הגון בעניני
שו"ב שיצא מתחת ידו דבר שאינו מתוקן יהי זהיר

המשך בעלון הבא

50

יובל שנים של פעילות המערכה

מהמתרחש בעולם הכשרות

מאמרים שנכתבו בארצות הברית לפני מאה שנה בענייני הכשרות

מהרידב"ז

ומהרב הראשי דארצות הברית הרה"ק רבי יעקב יוסף הערמאן זי"ע
שמסר נפשו על הכשרות, ומתוך האיומים שאיימו על חייו
והצרות שהיו מנת חלקו בימים ההם, נפל למשכב עד לפטירתו.

אבא זצ"ל הי' רגיל לספר, שכשהוכנסה הנערה, נכנס גם הוא לחדר אביו, לראות איך יפול דבר, אבל מרוב אימה ופחד, אחז בהגבאים ר' ישראל יצחק ור' יצחק ליזר, כשארכוכותיו דא לדא נקשן.

זקני שאל מיד את הדיבוק, מה אתה רוצה מהילדה התמימה הזו. הדיבוק התחיל לספר את כל דברי ימיו ושהי' חוטא ומחטיא עוד בנעוריו ונעשה שו"ב על אף קלות דעתו. הי' שו"ב בכמה קהלות ורבי משה יונגרייז זצ"ל, אב"ד קאשוי, העבירו מהיות שו"ב. אחרי מות נתנו לו רשות להתגלגל בנער שהובא לפני הרה"ק משינאווא, שציוה עליו לצאת מהנער ויתקן אותו, הוא אמנם יצא אבל הרב משינאווא שכחו לגמרי. אח"כ עינו אותו שוב בעינויים קשים ומרים עד שנכנס אל גוף הילדה.

המסך בעלון הבא

מצב הכשרות בימינו

חזקת כשרות של הרבנים המכשירים

וזה צורתו בהמה, - מי יודע אם לא למחר יתחלפו הצורות ותהיה אתה בהמה או טומאה רצוצה, כי דנת שלא ברחמנות.

בשר שנעלם מן העין

ודע בני שגם לצדיקים לא הותר הבשר ההיא, רק בשמירה מעליא, שאם נעלם מן העין ואפילו בשלחנו, אין לאוכלה. וראיה ממה דשאל התם (חולין צ"ה) ואלא רב היכי אכל בשרא ומשיב: אי בעית אימא, ולא מעלים עינא מניה וכו', וגם במעשה דרב הוה אזיל לבי רב חנן בר אבא חתניה, עיין שם, עד "לא אכל רב המנונא ההוא בשרא משום דאעלם מן העין".

בא וראה שגם הצדיקים היה להם צער גדול לאכול בשר. והכוונה: כי כחות הטומאה מבקשים לחול בגוף הצדיק על ידי ששולטים וחלין בבשר, כי בהפרד הנפש מהגוף כחות הטומאה חלין שם, כי האדם והבהמה שוין ושניהם צריכין שמירה מכחות הטומאה. הוא שאמרו מת צריך שמירה מכחות הטומאה, ועל הבשר אמרו: דילמא אחלופי מיחלף, ועל ידי חתימה או סימן אין לטומאה רשות לחול שם. הוא שנאמר גבי יעקב (בראשית מ"ט ל"ג) ויאסוף רגליו אל המטה, כדי שלא ישאר אבר מאבריו בהפקר ויחולו שם, ונמצא הוסיף טומאה על גיד הנשה. כי אם הבשר בלא סימן וחתימה שלטי ביה, דהוי כהפקר. ועל כן האשמדאי הוה חתים באר מים שלו כי חשש מרוב טומאה, עיין שם באורך.

לא הותר לאכול בשר רק לצדיק וצלם אלקים על פניו

כלל העולה, שלא הותר בשר רק למי שהוא צדיק דצלם אלוקים על פניו. ושר העוף והבהמה מתיירא ממנו. ולכן אחר שחטאו ישראל בארץ וגלו, כל החיות מתגרות בהם עד שנסתלקו מדמות עליון, שעל אותו הדמות אמר הקדוש ברוך הוא (בראשית ט') ומוראכם וחתכם יהי', ושבו כבהמות נדמו, באו רז"ל שהם צדיקים גמורים, והרמיזו בדבריהם שאין לאכול בשר, והוא אומרם (פסחים מ"ט) עם הארץ אסור לאכול בשר. ואף על פי שאמרו רז"ל (ברכות מ"ז) מי שקרא ושנה ולא שימש תלמידי חכמים, הרי הוא עם הארץ, אפילו הכי גבי אכילת בשר, אפילו למד ספרא וספרי וכולהו תלמודא, עם הארץ הוא לגבי אדם הראשון, ועל שנחלש צלו ונמשל כבהמה, נאסר לו. אוי לכם עמי הארצות, וגם לומדי המצות בלא עיקר ידיעתם ומקילין בהם, ואינכם

המסך בעלון הבא

שמע בני

עצות לתיקון הכשרות ועוד

מהרו קרוביה לקרוא לר' שמואל והוא נאות להם ובא. כאשר נכנס לביתה עדיין לא היה בטוח אם רוח יהודי בתוכה או שמא שד או מזיק אחר. זמן מה ישב והביט בה והיא היתה מוטלת לפניו כאבן דוממת מכוסה בשמיכה לבנה. משפתח ואמר: "שלום על ישראל" נעו שפתי האשה והוא השיבה: "ברוך הבא שלום עליכם טובה וברכה". "אם כן יהודי אתה" אמר ר' שמואל. "כן" השיב הרוח. כדי שלא יהיה לו ספק בדבר בקשו ר' שמואל להגיד "שמע ישראל" הרוח עשה כדבריו ואמר, אז החל החכם לשוחח עמו ושאלו מי הוא, מי אביו מאיזו ארץ הוא בא, מתי מת והיכן נקבר. כמה שנים חי מה היה חטאו ומה נגזר עליו כעונש. הוא גם התעניין לדעת אם גופו או נפשו מגולגלת באשה זו, מי ממונה עליו ואם יושב הוא יחידי או שיש עמו שומר עליו. הרוח השיב כהלכה על כל שאלה מבלי להתחכם ובלי שהחכם יאלץ לגזור עליו להשיב כדרך שאר רוחות. לבסוף שאלו החכם: "מה אתה רוצה?" על כך השיב: "רוצה אני תיקון ושאתה בחכמתך הגדולה הידועה לי ממה שמכריזים בשמים, תוציא אותי מכאן". אז שאלו החכם: "כיון שמכיר אתה בחכמתך, כיצד זה נשתבחת ואמרת שאתה הכית אותי בשוקי כדי שלא אבוא אליך". "לא אני אמרתי זאת" – השיב הרוח והוסיף – "אותו גוי שהיה עמי הוא שאמר כך ושקר בדבריו כדי לשבח את עצמו". "ומי היה אצלי בליל שלישי ליל י"ז בתמוז וצער אותי?" שאל החכם. "אני הייתי אצלך" – ענה הרוח – "אבל לא אני צערתיך אותו גוי מזיק עשה זאת ואני לא חטאתי לך כלל", "אם כן מדוע באת עמו?" שאל ר' שמואל. "כדי לבקש ממך תיקון" השיב הרוח. אז הבטיח לו החכם לעשות רצונו והלך.

המשך בעלון הבא

מכתבים למערכת

ה

מאשרים אנו בתודה קבלת הספרים: 1. עניית אמן כהלכתה.

2. אהבת רעים.

יה"ר שתזכו להפיץ תורה ולהדירה.

בברכה

ההנהלה

מרכז לחינוך תורני - זכרון יעקב

כתבות מהעיתונים

שרוב הבשר שאנחנו אוכלים, בא מהערבים.

נראים בני ישיבה, הם נאלצו להפסיק את המכצע הזה בשל מחסור בתקציב.

גם החינוך החרדי יכל לגדול ולהתרחב, אך בשל המחסור בכסף אינם יכולים להרחיב את השורות, ולכן יש להם את אותו מספר ילדים בשלשים השנים האחרונות, העשירים אוהזים בידם את הכסף שניתן להם בפקדון בכדי שיוכלו לתת להיכן שצריך.

ידוע שישנם מבין העשירים המתגאים שהם נותנים מעשר, שפירושו 10% מרכושם, ושואלים האם עוד יש לכם מענות אלינו, ועל כן אשיב ואומר שאינני מאמין שהם נותנים מעשר, ואפילו אם הם נותנים מעשר, הם רחוקים מלצאת ידי חובה. כי המעשר נאמר עבור משהו שאינו מרווח הרבה ואין באפשרותו לתת, הוא יוצא ידי חובה כשהוא נותן 10%, אבל מי שמרוויח יותר מכדי פרנסה, הוא חייב לתת לפחות חומש שפירושו 20% מהכנסתו, אחרת עוברים על איסורים חמורים, כך פוסק הגאון מוילנא במכתב שהשאיר למשפחתו כשהוא היה בדרכו לארץ ישראל ואנו מצטטים כאן את דבריו:

למעשה יש להוריד חומש מהרווחים כפי שציווית ולא להמרות את הוראתי, כי מי שנותן פחות עובר בכל רגע על הרבה לאוין ועשין וזה כאילו שכופרים בתורה הקדושה ח"ו, עכ"ל. כך פסק רבנו הגר"א זצ"ל, וידעו זאת העשירים הליטאים, ויבחנו לעצמם האם הם עומדים בכך, כי אחרת הם בבחינת כופרים ר"ל. הוראתו של הגר"א מחייבת גם את החסידים מאחר והוא היה אז רשכבה"ג.

נצטט גם את דבריו של האור החיים הקדוש בפרשת קדושים (וי' יג) העשירים הם צינור אחד שדרכם תכננו לתת לנצרכים ולצדיקים, ולכן הקב"ה מזהיר אותנו לא תעשוק את רעך, אלו הם הצדיקים שהקב"ה קורא להם אחים וידידים, כמו שכתוב למען אחי ורעי אז אם לא נותנים את שזקוקים עוברים על לאו.

כמו כן ידוע סיפור המעשה כפי שהוא מובא בגמרא (מסכת כתובות דף סו ע"ב) שרבי יוחנן בן זכאי כשיצא מירושלים רוכב על חמורו, הוא ראה איך שאשה אחת יושבת ואוספת תבואה שהניחו בפני הבהמות של הערבים, ושאלה מרבי יוחנן שיפרנס אותה, שאל אותה רבי יוחנן מי אתה, השיבה אני בתו של הצדיק נקדימון בן גוריון (שהגמרא בניטין מספרת עליו שכשנכנס לבית

גדולי הדור פסקו! תרמו אל מפעל הזהר העולמי, (ישירות לדפוס) והיו שתפים להצלת עם ישראל על ידי חלוקת דפי זהר היומי ספרים ופולוגים בפתחם: 0527651911

www.ha-zohahr.info/www.israel613.com/www.allzohar.com/HA-ZOHAR.NET

www.israel613.com/SHULCHAN ARUCH.htm